

KIRDE-ATLANDI MEREKESKKONNA KAITSE KONVENTSIOON**SISUKORD****PREAMBUL**

- Artikkel 1: Mõisted
- Artikkel 2: Üldised kohustused
- Artikkel 3: Maismaalt lähtuv reostus
- Artikkel 4: Kaadamise või põletamise poolt põhjustatav reostus
- Artikkel 5: Avamerelt lähtuv reostus
- Artikkel 6: Merekeskkonna kvaliteedi hindamine
- Artikkel 7: Muudest allikatest lähtuv reostus
- Artikkel 8: Teaduslik ja tehniline uurimine
- Artikkel 9: Juurdepääs teabele
- Artikkel 10: Komisjon
- Artikkel 11: Vaatlejad
- Artikkel 12: Sekretariaat
- Artikkel 13: Otsused ja soovitusel
- Artikkel 14: Lisade ja liidete staatus
- Artikkel 15: Konventsiooni muutmine
- Artikkel 16: Lisade vastuvõtmine
- Artikkel 17: Lisade muutmine
- Artikkel 18: Liidete vastuvõtmine
- Artikkel 19: Liidete muutmine
- Artikkel 20: Hääleõigus
- Artikkel 21: Piiriülene reostus
- Artikkel 22: Aruandmine komisjonile
- Artikkel 23: Vastavus
- Artikkel 24: Piirkondadeks jaotamine
- Artikkel 25: Allakirjutamine
- Artikkel 26: Ratifitseerimine, vastuvõtmine ja heakskiitmine
- Artikkel 27: Ühinemine
- Artikkel 28: Reservatsioonid
- Artikkel 29: Jõustumine
- Artikkel 30: Konventsioonist taganemine
- Artikkel 31: Oslo ja Pariisi konventsioonide asendamine
- Artikkel 32: Vaidluste lahendamine
- Artikkel 33: Depositaarvalitsuse kohustused
- Artikkel 34: Originaaltekst
- I lisa: Lisa maismaalt lähtuva reostuse vältimise ja kõrvaldamise kohta
- II lisa: Lisa kaadamise ja põletamise poolt põhjustatava reostuse vältimise ja kõrvaldamise kohta
- III lisa: Lisa avamerelt lähtuva reostuse vältimise ja kõrvaldamise kohta
- IV lisa: Lisa merekeskkonna kvaliteedi hindamise kohta
1. liide: Konventsiooni artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis i nimetatud praktikate ja tehnikate määratlemise kriteeriumid
2. liide: I lisa artikli 1 lõikes 2 ja III lisa artikli 2 lõikes 2 nimetatud kriteeriumid

KIRDE-ATLANDI MEREKESKKONNA KAITSE KONVENTSIOON

KONVENTSIOONIOSALISED,

TÕDEDES, et merekeskkond ning sellest sõltuv floora ja fauna on kõigi rahvaste jaoks elulise tähtsusega;

TÕDEDES Kirde-Atlandi merekeskkonna ainuomast väärtust ja vajadust selle koordineeritud kaitse järele;

TÕDEDES, et kooskõlastatud tegevus riiklikul, piirkondlikul ja ülemaailmsel tasandil on hädavajalik merekeskkonna reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks ning merepiirkonna säästlikuks majandamiseks, st inimtegevuse korraldamiseks sel viisil, et mere ökosüsteem suudaks jätkuvalt taluda mere õiguspärasest kasutamisest ning täita praeguste ja tulevaste põlvkondade vajadusi;

OLLES TEADLIK sellest, et mere ökoloogilist tasakaalu ja õiguspärasest kasutamist ähvardab reostus;

VÕTTES ARVESSE Stockholmis 1972. aasta juunis toimunud Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni keskkonnakonverentsi soovitusi;

VÕTTES ARVESSE 1992. aasta juunis Rio de Janeirois toimunud Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni keskkonna- ja arengukonverentsi tulemusi;

TULETADES MEELDE vastavaid rahvusvahelise tavaõiguse sätteid, mis kajastuvad Ühendatud Rahvast Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni XII osas, eriti selle artiklis 197 ülemaailmse ja piirkondliku merekeskkonna kaitse ja säilitamise alase koostöö kohta;

VÕTTES ARVESSE, et sama merepiirkonnaga seotud riikide ühised huvid peaksid neid ajendama koostööle piirkondlikul ja allpiirkondlikul tasemel;

TULETADES MEELDE positiivseid tulemusi, mis saavutati laevadelt ja õhusõidukitelt tuleneva kaadamise poolt põhjustatud merereostuse vältimise konventsiooni, allakirjutatud Oslos 15. veebruaril 1972. aastal, muudetud 2. märtsi 1983. aasta ja 5. detsembri 1989. aasta protokollidega, ning maismaalt tuleneva merereostuse vältimise konventsiooni, allakirjutatud Pariisis 4 juunil 1974 aastal, muudetud 26. märtsi 1986. aasta protokolliga, raames;

OLLES VEENDUNUD, et osana merekeskkonna järkjärgulistest ja ühtsetest kaitsemeetmetest merereostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks, on viivitamatult vaja alustada täiendavat rahvusvahelist tegevust;

TÕDEDES, et piirkondlikul tasemel võib merekeskkonna reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks ning merekeskkonna kaitsmiseks inimtegevuse kahjuliku mõju eest olla vajalik kehtestada rangemad meetmed, kui on sätestatud rahvusvahelistes konventsioonides ja ülemaailmse ulatusega kokkulepetes;

TÕDEDES, et kalanduse korraldamisega seotud küsimused on asjakohaselt reguleeritud spetsiaalselt neid küsimusi käsitlevate rahvusvaheliste ja piirkondlike kokkulepetega;

VÕTTES ARVESSE, et praegused Oslo ja Pariisi konventsioonid ei reguleeri piisaval määral mõnesid paljudest saasteallikatest, ja et seetõttu on õigustatud asendada need käesoleva konventsiooniga, mis käsitleb kõiki merekeskkonna saasteallikaid ning inimtegevuse kahjulikke mõjusid merekeskkonnale, võtab arvesse ettevaatusprintsipi ja tugevdab piirkondlikku koostööd,

ON KOKKU LEPPINUD järgmises:

Artikkel 1

Mõisted

Käesolevas konventsioonis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *Merepiirkond* – konventsiooniosaliste sisevesi ja territoriaalmeri, rannikuäärse riigi jurisdiktsiooni alla jäävast territoriaalmerest kaugemalolev ja sellega külgnev meri rahvusvahelises seadusandluses ettenähtud ulatuses ning avameri, sh nimetatud veekogude põhi ja aluspinnas, mille asukoht jääb järgmistesse piiridesse:
- i) need osad Atlandi ookeanist ja Põhja-Jäämerest ja nende ääremeredest, mis jäävad põhja poole 36° põhjalaiusest ja vahemikku 42° läänepikkust kuni 51° idapikkust, välja arvatud:
1. Läänemeri ja vööndid, mis jäävad Hasenore Headist Gniben Pointini, Korshagest Spodsbjergini ja Gilbjerg Headist Kullenini tõmmatud joontest lõuna ja ida poole;
 2. Vahemeri ja selle ääremereid kuni paralleeli 36° põhjalaiust ja meridiaani 5° 36' läänepikkust lõikepunktini;
- ii) see osa Atlandi ookeanist, mis jääb põhja poole 59° põhjalaiusest ja vahemikku 44° läänepikkust ja 42° läänepikkust.
- b) *Siseveed* – veed, mis jäävad lähtejoone, millest mõõdetakse territoriaalmeri laiust, rannikupoolsesse külge, ulatudes vooluveekogude korral kuni mageveepiirini.
- c) *Mageveepiir* – koht vooluveekogus, kus mõõna ajal ja magevee vähese voolu korral esineb mereveega segunemise tõttu märgatav soolasuse suurenemine.
- d) *Reostus* – otsene või kaudne inimtegevusest tulenev ainete või energia heitmine merepiirkonda, mille tulemuseks või tõenäoliseks tulemuseks on oht inimeste tervisele, kahju elusressurssidele ja mere ökosüsteemidele, merekeskkonna puhkeotstarbeks kasutamise halvenemine või muude mere õiguspäraste kasutusviiside häirimine.
- e) *Maismaal paiknevad saasteallikad* – punkt- ja hajureostusallikad maismaal, millest tulenevad ained ja energia jõuavad merepiirkonda kas vee või õhu kaudu, või otse rannikult. Siia alla kuuluvad saasteallikad, mis on seotud jäätmete tahtliku ladustamisega merepõhja alla, mis toimub maismaalt tunneli, torujuhtme või muude vahendite abil, ning inimese poolt ehitatud konstruktsioonidega seotud saasteallikad, mis on rajatud konventsiooniosalise jurisdiktsiooni alla kuuluvasse

merepiirkonda, va avameretegevuste eesmärgil rajatud konstruktsioonid.

- f) *Kaadamine* tähendab:
- i) igasugust jäätmete ja muu ainese tahtlikku heitmist merepiirkonda, mis lähtub:
1. laevadelt või õhusõidukitelt;
 2. avamererajatistelt;
- ii) igasugust alljärgnevate objektide tahtlikku merepiirkonda uputamist:
1. laevad ja õhusõidukid;
 2. avamererajatised ja avamere torujuhtmed.
- g) *Kaadamine ei hõlma*:
- i) laevade, õhusõidukite ja avamererajatiste tavapärase tegevuse tulemusena otseselt või kaudselt tekitatud jäätmete ja muu ainese, välja arvatud jäätmel ja muu aines, mida transporditakse taoliste jäätmete ja muu ainese uputamise eesmärgil laevadele, õhusõidukitele või avamererajatistele või nende poolt, või mis on tekkinud taoliste jäätmete ja muu ainese käitlemise tulemusena sellistel laevadel, õhusõidukitel ja avamererajatistel, utiliseerimist vastavalt 1973. aasta rahvusvahelisele konventsioonile laevadelt tuleneva merereostuse vältimise kohta, mida muudeti sellega seotud 1978. aasta protokolliga, või muule kohaldatavale rahvusvahelisele seadusele;
- ii) muu ainese merekeskkonda heitmist muul eesmärgil, kui selle ainese kõrvaldamine, tingimusel, et kui merekeskkonda heitmine toimub muul eesmärgil kui see, milleks vastav aines algselt oli mõeldud või valmistatud, siis peab see toimuma vastavalt käesoleva konventsiooni või muu kohaldatava rahvusvahelise seaduse vastavatele sätetele; ja
- iii) III lisa kohaldamisel, mittekasutatavate avamererajatiste või avamere torujuhtmete osalist või täielikku oma kohale jätmist juhul, kui see toimub vastavalt käesoleva konventsiooni mis tahes asjakohasele sättele või muule asjakohasele rahvusvahelisele seadusele.
- h) *Põletamine* – igasugune tahtlik jäätmete või muude ainete põletamine merepiirkonnas nende termilise hävitamise eesmärgil.
- i) *Jäätmete põletamine* ei hõlma laevade, õhusõidukite ja avamererajatiste tavapärase tegevuse tulemusena otseselt või kaudselt tekitatud jäätmete ja muude ainete termilist hävitamist vastavalt kohaldatavale rahvusvahelisele õigusele, välja arvatud jäätmete ja muude ainete termiline hävitamine laevadel,

õhusõidukitel või avamererajatistel, mis on ette nähtud selli seks termiliseks hävitamiseks.

- j) *Avameretegevused* – vedelate ja gaasiliste süsivesinike uurimise, hindamise ja kasutamise eesmärgil merepiirkonnas läbiviidavad tegevused.
- k) *Avamere saasteallikad* – avamererajatised ja avamere torujuhtmed, millest lähtuvad ained või energia jõuavad merepiirkonda.
- l) *Avamererajatis* – igasugune inimese poolt rajatud konstruktsioon, seadmestik või laev või nende mis tahes osa, mis ujub või on merepõhja kinnitatud, ning on merepiirkonda viidud avameretegevuste otstarbel.
- m) *Avamere torujuhe* – igasugune torujuhe, mis on merepiirkonda paigaldatud avameretegevuste otstarbel.
- n) *Laevad ja õhusõidukid* – mis tahes tüüpi vee- või õhusõiduk, nende osa või muu lisaseade. Käesolev mõiste hõlmab õhkpadjal liikuvaid sõidukeid, mootoriga või ilma mootorita ujuv-aluseid ning muid inimese poolt rajatud konstruktsioone merepiirkonnas ja nende seadmeid, välja arvatud avamererajatised ja avamere torujuhtmed.
- o) Jäätmed ja muud ained ei hõlma:
- i) inimsäilmeid;
- ii) avamererajatisi;
- iii) avamere torujuhtmeid;
- iv) kalalaevadelt merre tagasi lastavat töötlemata kala ja kalaraappeid.
- p) *Konventsioon* – Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsiooni, selle lisad ja liiteid, kui tekst ei viita millelegi muule.
- q) *Oslo konventsioon* – laevadelt ja õhusõidukitelt tuleneva kaadamise poolt põhjustatud merereostuse vältimise konventsioon, allkirjutatud Oslos 15. veebruaril 1972. aastal, muudetud 2. märtsi 1983. aasta ja 5. detsembri 1989. aasta protokollidega.
- r) *Pariisi konventsioon* – maismaalt tuleneva merereostuse vältimise konventsiooni, allkirjutatud Pariisis 4. juunil 1974. aastal, muudetud 26. märtsi 1986. aasta protokolliga.
- s) *Piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioon* – teatud piirkonna sõltumatute riikide poolt moodustatud organisatsioon, mis on pädev konventsiooniga reguleeritavates valdkondades ning on vastavalt oma sisekorrale nõuetekohaselt volitatud

konventsiooni allkirjastama, ratifitseerima, vastu võtma, heaks kiitma ja sellega ühinema.

Artikkel 2

Üldised kohustused

1. a) Konventsiooni sätete kohaselt teevad konventsiooniosalised kõik endast oleneva reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks ning võtavad vajalikke meetmeid merekeskkonna kaitsmiseks inimtegevuse kahjuliku mõju eest eesmärgiga kaitsta inimeste tervist ja säilitada mere ökosüsteeme ning kui võimalik, siis taastada kahjustatud merepiirkondi.
- b) Sel eesmärgil kohaldatakse konventsiooniosalised üksikult ja ühiselt programme ja meetmeid ning ühtlustavad oma poliitikaid ja strateegiaid.
2. Konventsiooniosalised rakendavad:
 - a) ettevaatusprintsipi, mille kohaselt juhul, kui on alust arvata, et merekeskkonda heidetakse kas otseselt või kaudselt aineid või energiat, mis võivad põhjustada ohtu inimeste tervisele, kahju elusressurssidele ja mere ökosüsteemidele, halvendavad merekeskkonna puhkeotstarbeks kasutamise võimalust või häirivad muid mere õiguspäraseid kasutusviise, tuleb tarvitusele võtta ettevaatusabinõud – seda ka juhul, kui põhjuslikku seost heidete ja tagajärgede vahel pole lõplikult tõestatud;
 - b) põhimõtet, et saastaja maksab, mille kohaselt reostuse vältimiseks, kontrollimiseks ja vähendamiseks võetavate meetmete kulud kannab saastaja.
 3. a) Konventsiooni rakendamisel kohaldatakse konventsiooniosalised programme ja meetmeid, mis sisaldavad võimaluse korral nende täitmiseks ettenähtud ajalisi piire, ja mis kasutavad täiel määral uusimaid tehnoloogilisi arenguid ja tegutsemisviise, mis on välja töötatud reostuse vältimiseks ja täielikuks kõrvaldamiseks.
 - b) Sel eesmärgil nad:
 - i) võttes arvesse 1 liites sätestatud kriteeriume, määratlevad programmide ja meetmete jaoks muu hulgas alljärgneva kohaldamise:
 - parim võimalik tehnika,
 - parim keskkonnapraktika,
 kui see on asjakohane, siis ka keskkonnasäästlik tehnoloogia;

- ii) tagavad selliste programmide ja meetmete elluviimisel parimate võimalike tehnikate ja parima keskkonnapraktika rakendamise nagu see on määratletud ning, kui see on asjakohane, siis ka keskkonناسäästliku tehnoloogia rakendamise.

4. Konventsiooniosalised rakendavad endi poolt vastu võetud meetmeid viisil, mis välistab reostuse suurenemise merepiirkonnast väljapoole jäävas meres või muudes keskkonناسaades.

5. Konventsiooni ühtki sätet ei või tõlgendada nii, et see takistaks konventsiooniosalisi võtmast üksikult või ühiselt rangemaid meetmeid merepiirkonna reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks või merepiirkonna kaitsmiseks inimtegevuse kahjulike mõjude eest.

Artikkel 3

Maismaalt lähtuv reostus

Konventsiooniosalised võtavad üksikult ja ühiselt kõiki võimalikke meetmeid maismaalt lähtuva reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks vastavalt konventsiooni sätetele, arvestades eelkõige selle I lisa sätteid.

Artikkel 4

Kaadamise ja põletamise poolt põhjustatav reostus

Konventsiooniosalised võtavad üksikult ja ühiselt kõiki võimalikke meetmeid jäätmete ja muude ainete kaadamise ja põletamise poolt põhjustatava reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks vastavalt konventsiooni sätetele, arvestades eelkõige selle II lisa sätteid.

Artikkel 5

Avamerelt lähtuv reostus

Konventsiooniosalised võtavad üksikult ja ühiselt kõiki võimalikke meetmeid avamerelt lähtuva reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks vastavalt konventsiooni sätetele, arvestades eelkõige selle III lisa sätteid.

Artikkel 6

Merekeskkonna kvaliteedi hindamine

Konventsiooniosalised, lähtudes konventsiooni sätetest, eelkõige mis puudutab IV lisa sätteid:

- a) koostavad ja avaldavad regulaarselt ühiseid hinnanguid merekeskkonna kvaliteedi seisundi ja selle arengu kohta merepiirkonnas või selle piirkonnas või allpiirkonnas;

- b) nimetatud hinnangud peavad sisaldama nii hinnangut merekeskkonna kaitseks rakendatud ja planeeritud meetmete tõhususe kohta, kui ka tegevuste prioriteetsuse tuvastamist.

Artikkel 7

Muudest allikatest lähtuv reostus

Konventsiooniosalised teevad koostööd eesmärgiga võtta lisaks artiklites 3, 4, 5 ja 6 nimetatud lisadele vastu lisasid, mis sätestaksid meetmed, menetlused ja standardid merekeskkonna kaitseks muudest allikatest lähtuva reostuse eest sel määral, mil antud reostuse osas ei ole veel teiste rahvusvaheliste organisatsioonide kokkuleppel või muude rahvusvaheliste konventsioonide alusel võetud tarvitusele tõhusaid meetmeid.

Artikkel 8

Teaduslik ja tehniline uurimine

1. Konventsiooniosalised algatavad konventsiooni eesmärkide edendamiseks täiendavaid või ühiseid teaduslikke ja tehnilisi uurimisprogramme ning edastavad komisjonile standardmenetluse kohaselt:

- a) selliste täiendavate, ühiste või muude asjakohaste uuringute tulemused;

- b) muude asjakohaste teaduslike ja tehniliste uurimisprogrammide üksikasjad.

2. Sealjuures arvestavad konventsiooniosalised vastavate rahvusvaheliste organisatsioonide ja ametkondade poolt käesolevas valdkonnas läbiviidud tööd.

Artikkel 9

Juurdepäas teabele

1. Konventsiooniosalised tagavad, et nende pädevad asutused oleksid kohustatud avaldama käesoleva artikli lõikes 2 kirjeldatud teavet igale füüsilisele ja juriidilisele isikule vastuseks sellekohasele teabesoovile niipea kui võimalik, ning hiljemalt kahe kuu jooksul, ilma et kõnealune isik peaks oma huvi tõendama ja selle eest ülemäärast tasu maksma.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud teave on igasugune kirjalik, visuaalne, kuuldeline või elektrooniline teave merepiirkonna seisundi kohta ning tegevuste ja meetmete kohta, mis avaldavad või võivad tõenäoliselt avaldada sellele kahjulikku mõju, samuti konventsiooni alusel tarvitusele võetud tegevuste ja meetmete kohta.

3. Käesoleva artikli sätteid ei piira vähimalgi määral konventsiooniosaliste õigust, lähtuvalt nende siseriiklikust õigussüsteemist ja kohaldatavatest rahvusvahelistest määrustest, keelduda vastamast nimetatud teabesoovile juhul, kui see on seotud:

- a) riigiasutuste menetluste konfidentsiaalsuse, rahvusvaheliste suhete ja riigikaitsega;
- b) avaliku julgeolekuga;
- c) küsimustega, mis on või on olnud kohtumenetluses või uurimise all (kaasa arvatud distsiplinaarjuurdlus), või mille osas on algatatud eeluurimine;
- d) äri- või tootmissaladustega, sealhulgas intellektuaalomandiga;
- e) isikuandmete ja/või isikutoimikute konfidentsiaalsusega;
- f) kolmanda isiku poolt esitatava materjaliga, kui antud kolmandal isikul ei ole selle materjali esitamise juriidilist kohustust;
- g) materjaliga, mille avaldamise tõttu võib suureneda keskkonna, millega see materjal seotud on, kahjustamise tõenäosus.

4. Teabesoovile vastamisest keeldumise korral tuleb keeldumist põhjendada.

Artikkel 10

Komisjon

1. Käesolevaga moodustatakse iga konventsiooniosalise esindajatest koosnev komisjon. Komisjon käib koos regulaarselt ja alati, kui see otsustatakse vastavalt töökorrale erakorraliste asjaolude tõttu kokku kutsuda.

2. Komisjoni ülesanne on:

- a) kontrollida konventsiooni rakendamist;
- b) jälgida üldiselt merepiirkonna seisundit, rakendatavate meetmete tõhusust, prioriteete ja mis tahes täiendavate või erimeetmete vajadust;
- c) reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks ning merepiirkonda otseselt või kaudset kahjustada võivate tegevuste kontrollimiseks rakendatavate programmide ja meetmete koostamine vastavalt konventsioonis sätestatud üldistele kohustustele; antud programmid ja meetmed võivad, kui see on asjakohane, sisaldada majandusmeetmeid;
- d) oma tööprogrammi regulaarne vastuvõtmine;
- e) allasutuste moodustamine, kui seda peetakse vajalikuks, ja nende pädevuse määramine;

f) konventsiooni muutmiseks esitatud ettepanekute kaalumise ja, kui see on asjakohane, vastuvõtmine vastavalt artiklitele 15, 16, 17, 18, 19 ja 27;

g) artiklite 21 ja 23 alusel ja muude konventsiooni tingimuste alusel antud ülesannete täitmine.

3. Sel eesmärgil võib komisjon muu hulgas võtta vastu otsuseid ja anda soovitusi vastavalt artiklile 13.

4. Komisjon koostab oma töökorra, mis võetakse vastu konventsiooniosaliste ühehäälese otsuse alusel.

5. Komisjon koostab oma finantseeskirja, mis võetakse vastu konventsiooniosaliste ühehäälese otsuse alusel.

Artikkel 11

Vaatlejad

1. Komisjon võib konventsiooniosaliste ühehäälese otsuse järgi tunnistada vaatlejaks:

- a) mis tahes riigi, mis ei ole konventsiooniosaline;
- b) mis tahes rahvusvahelise valitsusasutuse või mis tahes valitsusvälise organisatsiooni, mille tegevus on konventsiooniga seotud.

2. Nimetatud vaatlejad võivad osaleda komisjoni koosolekutel, omamata sealjuures hääleõigust, ning võivad esitada komisjonile igasugust konventsiooni eesmärkidega seotud teavet või aruandeid.

3. Vaatlejateks tunnistamise ja vaatlejate osalemise tingimused sätestatakse komisjoni töökorras.

Artikkel 12

Sekretariaat

1. Käesolevaga moodustatakse alaline sekretariaat.

2. Komisjon nimetab ametisse peasekretäri ning määratleb selle ametikoha kohustused ja tingimused, mille alusel seda ametikohta hoitakse.

3. Peasekretär täidab ülesandeid, mis on vajalikud konventsiooni töö korraldamiseks ja komisjoni tööks, samuti teisi ülesandeid, mille komisjon on peasekretäri töökorra ja finantseeskirja alusel usaldanud.

*Artikkel 13***Otsused ja soovitus**

1. Otsused ja soovitus võetakse vastu konventsiooniosaliste ühehäälsel otsusel. Kui ühisele seisukohale ei jõuta, ja kui konventsioon ei näe ette teisiti, siis võib komisjon sellele vaatamata võtta vastu otsuseid ja soovitusi konventsiooniosaliste kolme neljandiku häälteenamusega.

2. Otsus muutub siduvaks 200 päeva möödumisel otsuse vastuvõtmisest nende konventsiooniosaliste jaoks, kes selle poolt hääletasid, ja kes ei ole antud perioodi jooksul peasekretäri kirjalikult teavitanud, et nad ei saa otsusega nõustuda, tingimusel et antud perioodi lõppedes on kolm neljandikku konventsiooniosalistest kas hääletanud otsuse poolt, ega ole oma nõusolekut tagasi võtnud, või on teavitanud peasekretäri kirjalikult, et nad nõustuvad otsusega. Sel viisil vastu võetud otsus muutub teiste konventsiooniosaliste jaoks, kes on teavitanud peasekretäri kirjalikult sellest, et nad otsusega nõustuvad, siduvaks kas teate kättesaamise hetkest või 200 päeva möödumisel otsuse vastuvõtmisest, olenevalt sellest, kumb leiab aset hiljem.

3. Peasekretäri teavitamine vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 võib osutada, et konventsiooniosaline ei saa otsusega nõustuda selles osas, mis puudutab ühte või enam konventsiooniosalisest sõltuvat või autonoomset territooriumit, mis kuulub konventsiooni kohaldamisalasse.

4. Kõik komisjoni poolt vastuvõetavad otsused peavad, kui see on asjakohane, sisaldama sätteid, mis määravad kindlaks ajagraafiku, mille alusel otsus ellu viiakse.

5. Soovitustel ei ole siduvat jõudu.

6. Iga lisa või liitega seotud otsused kuuluvad vastuvõtmisele üksnes nende konventsiooniosaliste poolt, kelle jaoks vastav lisa või liide on siduv.

*Artikkel 14***Lisade ja liidete staatus**

1. Lisad ja liited on konventsiooni lahutamatud osad.

2. Liited on teadusliku, tehnilise või administratiivse iseloomuga.

*Artikkel 15***Konventsiooni muutmise**

1. Konventsiooni muutmise on reguleeritud käesoleva artikliga, piiramata sealjuures artikli 27 lõike 2 sätete ega lisade või liidete vastuvõtmise või muutmise kohta käivate erisätete kohaldamist.

2. Ettepaneku konventsiooni muutmiseks võib teha kes tahes konventsiooniosaline. Komisjoni peasekretär edastab konventsiooniosalistele muudatusettepaneku teksti vähemalt kuus kuud enne komisjoni koosolekut, kus see vastuvõtmiseks esitatakse. Peasekretär edastab muudatusettepaneku teadmiseks ka käesolevale konventsioonile allakirjutantele.

3. Komisjon võtab muudatuse vastu konventsiooniosaliste ühehäälsel otsusega.

4. Depositaarvalitsus saadab vastuvõetud muudatuse konventsiooniosalistele ratifitseerimiseks, vastuvõtmiseks või heakskiitmiseks. Depositaarvalitsust teavitatakse muudatuse ratifitseerimisest, vastuvõtmisest ja heakskiitmisest kirjalikult.

5. Muudatus jõustub nende konventsiooniosaliste jaoks, kes selle ratifitseerisid, vastu võtsid ja heaks kiitsid, kolmekümnendal päeval pärast seda, kui depositaarvalitsus on selle ratifitseerimise, vastuvõtmise ja heakskiitmise kohta käiva teatise saanud vähemalt seitsmelt konventsiooniosaliselt. Seejärel jõustub muudatus kes tahes teise konventsiooniosalise jaoks kolmekümnendal päeval pärast seda, kui antud konventsiooniosaline on andnud hoiule oma muudatuse ratifitseerimis-, vastuvõtmise- või heakskiitiskirja.

*Artikkel 16***Lisade vastuvõtmine**

Artikli 15 sätteid, mis käsitlevad konventsiooni muutmist, kohaldatakse ka konventsiooni lisa ettepaneku, vastuvõtmise ja jõustumise puhul selle erinevusega, et komisjon võtab iga artiklis 7 nimetatud lisa vastu konventsiooniosaliste kolme neljandiku häälteenamusega.

*Artikkel 17***Lisade muutmise**

1. Artikli 15 sätteid konventsiooni muutmise kohta kohaldatakse ka konventsiooni lisa muutmise puhul selle erinevusega, et komisjon võtab iga artiklis 3, 4, 5, 6 ja 7 nimetatud lisa muudatuse vastu nende konventsiooniosaliste kolme neljandiku häälteenamusega, kelle jaoks antud lisa on siduv.

2. Kui lisa muudatus on seotud konventsiooni muudatusega, siis reguleerivad konventsiooni muudatusele kohaldatavad sätted ka lisa muudatust.

*Artikkel 18***Liidete vastuvõtmine**

1. Kui kavandata liide on seotud konventsiooni või lisa muudatusega, mis on esitatud vastuvõtmiseks vastavalt artiklile 15 või artiklile 17, siis reguleerivad vastava liite kavandamist, vastuvõtmist ja jõustumist samad sätted, mis kohalduvad käesoleva muudatuse kavandamisele, vastuvõtmisele ja jõustumisele.

2. Kui kavandata liide on seotud konventsiooni lisaga, mis on esitatud vastuvõtmiseks vastavalt artiklile 16, siis reguleerivad vastava liite kavandamist, vastuvõtmist ja jõustumist samad sätted, mis kohalduvad käesoleva lisa kavandamisele, vastuvõtmisele ja jõustumisele.

*Artikkel 19***Liidete muutmine**

1. Ettepaneku liite muutmiseks võib esitada kes tahes konventsiooniosaline, kelle jaoks vastav liide on siduv. Komisjoni peasekretär edastab muudatuse ettepaneku teksti kõigile konventsiooniosalistele vastavalt artikli 15 lõikele 2.

2. Komisjon võtab liite muudatuse vastu nende konventsiooniosaliste, kelle jaoks vastav liide on siduv, kolme neljandiku hääletamusega.

3. Liite muudatus jõustub 200 päeva möödumisel selle vastuvõtmisest nende konventsiooniosaliste jaoks, kelle jaoks vastav liide on siduv, ja kes ei ole selle perioodi jooksul teavitanud depositaarvalitsust kirjalikult sellest, et nad ei saa muudatusega nõustuda, tingimusel et selle perioodi lõppedes on kolm neljandikku nendest konventsiooniosalistest, kelle jaoks vastav liide on siduv, kas hääletanud muudatuse poolt, ega ole oma nõusolekut tagasi võtnud, või on teavitanud depositaarvalitsust kirjalikult sellest, et nad saavad muudatusega nõustuda.

4. Depositaaarvalitsuse teavitamine käesoleva artikli lõike 3 alusel võib osutada, et konventsiooniosaline ei saa muudatusega nõustuda selles osas, mis puudutab ühte või enam konventsiooniosalisest sõltuvat või autonoomset territooriumit, mis kuulub konventsiooni kohaldamisalasse.

5. Liite muudatus muutub siduvaks kes tahes teise konventsiooniosalise jaoks, kelle jaoks vastav liide on siduv, ja kes on teavitanud depositaarvalitsust kirjalikult sellest, et ta saab muudatusega nõustuda, alates teate kättesaamise hetkest või 200 päeva möödumisel muudatuse vastuvõtmisest, olenevalt sellest, kumb leiab aset hiljem.

6. Depositaaarvalitsus teavitab iga sellekohase teate saamisest viivitamatult kõiki konventsiooniosalisi.

7. Kui liite muudatus on seotud konventsiooni või lisa muudatusega, siis reguleerivad vastava liite muudatust samad sätted, mis kohalduvad käesoleva konventsiooni või lisa muudatuse korral.

*Artikkel 20***Hääleõigus**

1. Igal konventsiooniosalisel on komisjonis üks hääl.

2. Vaatamata käesoleva artikli lõike 1 sätetele on Euroopa Ühendusel ja teistel piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonidel nende pädevusse kuuluvates küsimustes nii palju hääli, kui palju nende liikmesriike on konventsiooniosalisel. Sellistel organisatsioonidel ei ole õigust hääletada, kui nende liikmesriigid kasutavad oma hääleõigust, ja vastupidi.

*Artikkel 21***Piiriülene reostus**

1. Kui ühest konventsiooniosalisest lähtuv reostus võib tõenäoliselt kahjustada ühe või enama konventsiooniosalise huvisid, siis alustavad asjaomased konventsiooniosalisel kes tahes asjaomase konventsiooniosalise nõudmisel konsultatsioone eesmärgiga jõuda läbirääkimiste teel koostöökokkuleppeni.

2. Komisjon võtab kes tahes asjaomase konventsiooniosalise nõudmisel antud küsimuse arutluse alla ja võib esitada soovitusi eesmärgiga jõuda rahuldava lahenduseni.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud kokkuleppega võib muu hulgas määratleda valdkonnad, millele seda kohaldatakse, kvaliteedieesmärgid, mida saavutada, ja meetodid nende eesmärkide saavutamiseks, kaasa arvatud asjakohaste standardite rakendamine ning teaduslik ja tehniline teave, mis tuleb koguda.

4. Sellisele kokkuleppele allakirjutanud konventsiooniosalisel teavitavad komisjoni vahendusel teisi konventsiooniosalisi kokkuleppe sisust ja selle elluviimise edenemisest.

*Artikkel 22***Aruandmine komisjonile**

Konventsiooniosalisel annavad komisjonile regulaarselt aru:

a) nende poolt konventsiooni sätete ja nende alusel vastuvõetud otsuste ja soovitusete kohaldamiseks rakendatud juriidilistest,

regulatiivsetest ja muudest meetmetest, sealhulgas eelkõige meetmetest, mis on võetud käesolevate sätetega vastuolus oleva tegutsemise vältimiseks ja karistamiseks;

b) käesoleva artikli punktis a nimetatud meetmete tõhususest;

c) käesoleva artikli punktis a nimetatud meetmete rakendamisel esile kerkinud probleemidest.

Artikkel 23

Vastavus

Komisjon:

a) hindab artiklis 22 nimetatud perioodiliste aruannete ja muude konventsiooniosaliste poolt esitatud aruannete alusel nende vastavust konventsioonile ning selle alusel vastu võetud otsustele ja soovitudele;

b) otsustab, kui see on asjakohane, konventsiooniga ja selle alusel vastu võetud otsuste ja soovitude vastavuse üle, nõuab sammude astumist nende täielikku vastavusse viimiseks konventsiooniga ning edendab soovitude rakendamist, mis hõlmab meetmeid aitamaks konventsiooniosalisel oma kohustusi täita.

Artikkel 24

Piirkondadeks jaotamine

Arvestades erinevusi konventsiooniga hõlmatavate erinevate piirkondade ja allpiirkondade ökoloogilistes ja majanduslikes tingimustes, võib komisjon otsustada, kas mis tahes tema poolt vastu võetud otsus või soovitus kuulub kohaldamisele kogu merepiirkonnas, või selle teatud osas, ning võib anda nende kohaldamiseks erinevaid ajagraafikuid.

Artikkel 25

Allakirjutamine

Konventsioon on avatud allakirjutamiseks 22. septembrist 1992. aastal kuni 30. juunini 1993. aastal Pariisis alljärgnevale osalisele:

a) Oslo konventsiooni ja Pariisi konventsiooni osalistele;

b) kõigile teistele rannikuäärsetele riikidele, mis merepiirkonnaga piirnevad;

c) kõigile riikidele, mis asuvad ülesvoolu neid läbivatest ja merepiirkonda suubuvatest vooluveekogudest;

d) kõigile piirkondlikele majandusintegratsiooni organisatsioonidele, mille liikmeks on vähemalt üks riik, millele kohaldub mis tahes käesoleva artikli punkt a–c.

Artikkel 26

Ratifitseerimine, vastuvõtmine ja heakskiitmine

Käesolev konventsioon kuulub ratifitseerimisele, vastuvõtmisele ja heakskiitmisele. Ratifitseerimis-, vastuvõtmis- ja heakskiitmiskirjad antakse hoiule Prantsuse Vabariigi valitsusele.

Artikkel 27

Ühinemine

1. Konventsioon on avatud ühinemiseks artiklis 25 nimetatud riikidele ja piirkondlikele majandusintegratsiooni organisatsioonidele pärast 30. juunit 1993. aastal.

2. Konventsiooniosalisel võivad oma ühehäälsel otsusel kutsuda riike või piirkondlike majandusintegratsiooni organisatsioone, mida ei ole nimetatud artiklis 25, konventsiooniga ühinema. Sellise ühinemise korral võib merepiirkonna määratlust vajaduse korral muuta komisjoni otsusega, mis on konventsiooniosaliste poolt ühehäälselt vastu võetud. Mis tahes selline muudatus jõustub ühehäälsel vastuvõtmise järel kõigi konventsiooniosaliste poolt kolmekümnendal päeval pärast seda, kui depositaarvalitsus on saanud kätte viimase sellekohase teate.

3. Mis tahes selline ühinemine tähendab ühinemist konventsiooni ja kõigi selle lisade ja liidetega, mis on ühinemise kuupäeva seisuga vastu võetud, välja arvatud juhul, kui ühinemiskirjas sisalduv selgesõnaliselt väljendatud kinnitus mittedõustumise kohta ühe või enama lisaga, mis ei ole lisad I, II, III ega IV.

4. Ühinemisdokumendid antakse hoiule Prantsuse Vabariigi valitsusele.

Artikkel 28

Reservatsioonid

Konventsiooni suhtes ei ole lubatud teha reservatsioone.

Artikkel 29

Jõustumine

1. Konventsioon jõustub kolmekümnendal päeval pärast kuupäeva, mil kõik Oslo konventsiooni ja Pariisi konventsiooni osalised on andnud hoiule oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirjad.

2. Kõigi käesoleva artikli punktis 1 nimetatata jäänud riikide ja piirkondlike majandusintegratsiooni organisatsioonide jaoks jõustub konventsioon käesoleva artikli punkti 1 järgi või kolmekümendal päeval pärast kuupäeva, mil antud riik või piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirjad hoiule andis, olenevalt sellest, kumb leiab aset hiljem.

Artikkel 30

Konventsioonist taganemine

1. Konventsiooniosaline võib konventsioonist taganeda mis tahes ajal pärast kahe aasta möödumist kuupäevast, mil käesolev konventsioon konventsiooniosalise jaoks jõustus, teavitades sellest kirjalikult depositaarvalitsust.

2. Kui konventsiooni lisas, mis ei ole I–IV lisa, ei ole sätestatud teisiti, võib iga konventsiooniosaline mis tahes ajal pärast kahe aasta möödumist kuupäevast, mil vastav lisa antud konventsiooniosalise jaoks jõustus, sellest lisast taganeda, teavitades sellest kirjalikult depositaarvalitsust.

3. Käesoleva artikli punktides 1 ja 2 viidatud konventsioonist taganemine jõustub ühe aasta möödumisel kuupäevast, mil depositaarvalitsus sai teate nimetatud taganemise kohta.

Artikkel 31

Oslo ja Pariisi konventsioonide asendamine

1. Käesolev konventsioon asendab jõustumisel konventsiooniosaliste vahel sõlmitud Oslo ja Pariisi konventsioone.

2. Vaatamata käesoleva artikli punktile 1 jäävad Oslo ja Pariisi konventsioonide alusel vastu võetud otsused, soovitusel ja muud kokkulepped kehtima, ilma et nende juriidiline iseloom muutuks, sel määral, mil need on ühitatavad konventsiooniga, selle alusel vastu võetud otsustega ja, kui need on olemas, siis ka soovitustega, või ei ole nendega selgesõnaliselt kehtetuks muudetud.

Artikkel 32

Vaidluste lahendamine

1. Kõik konventsiooniosaliste vahel seoses konventsiooni tõlgendamise või kohaldamisega tekkivad vaidlused, mida asjaomased konventsiooniosalised teisiti, näiteks komisjonisese uurimise või lepitamise teel, lahendada ei suuda, esitatakse vaidlus kes tahes asjaomase osapoole nõudmisel käesolevas artiklis sätestatud tingimuste alusel vahekohtusse.

2. Kui vaidluspool ei otsusta teisiti, siis toimub käesoleva artikli punktis 1 viidatud vahekohtumenetlus vastavalt käesoleva artikli punktidele 3–10.

3. a) Vahekohus moodustatakse, kui üks konventsiooniosaline esitab teisele konventsiooniosalisele sellekohase nõude vastavalt käesoleva artikli lõikele 1. Vahekohtunõudes tuleb ära näidata taotluse aluseks olev küsimus, eelkõige konventsiooni artiklid, mille tõlgendamise või kohaldamise üle vaieldakse.

b) Vahekohust taotlev konventsiooniosaline teavitab komisjoni sellest, et ta on soovinud vahekohtu moodustamist, tuues välja teise vaidluspooli nime ja konventsiooni artiklid, mille tõlgendamine või kohaldamine on tema arvamuse kohaselt vaidluse all. Komisjon edastab nii saadud teabe kõigile konventsiooniosalistele.

4. Vahekohus koosneb kolmest liikmest: kumbki vaidluspool nimetab ühe vahekohtuniku; need kaks sel viisil nimetatud vahekohtuniku nimetavad ühisel kokkuleppel kolmanda vahekohtuniku, kes on kohtu esimees. Viimasena nimetatu ei tohi olla kummagi vaidleva konventsiooniosalise riigi kodanik, tema alaline elukoht ei tohi olla kummagi vaidluspooli territooriumil, ta ei tohi olla kummagi teenistuses ega tohi olla muul viisil vaidlusega seotud.

5. a) Kui vahekohtu esimeest ei ole määratud kahe kuu jooksul arvates teise vahekohtuniku määramisest, siis määrab selle Rahvusvahelise Kohtu president ükskõik kumma vaidluspooli palvel järgmise kahe kuu jooksul.

b) Kui üks vaidluspooltest ei nimeta vahekohtuniku kahe kuu jooksul arvates nõude saamisest, võib teine vaidluspool teatada sellest Rahvusvahelise Kohtu presidendile, kes määrab järgneva kahe kuu jooksul vahekohtu esimehe. Pärast määramist palub vahekohtu esimees vaidluspoolelt, kes ei ole vahekohtuniku määranud, teha seda kahe kuu jooksul. Selle perioodi möödumisel teatab esimees sellest Rahvusvahelise Kohtu presidendile, kes määrab vahekohtuniku järgmise kahe kuu jooksul.

6. a) Vahekohus langetab oma otsuse vastavalt rahvusvahelisele õigusele, ja eelkõige käesoleva konventsiooni sätetele.

b) Käesoleva artikli sätete alusel moodustatud vahekohus koostab ise oma töökorra.

c) Vaidluse korral, kas vahekohus on mingis küsimuses pädev, otsustatakse vahekohtu pädevus vahekohtu otsusega.

7. a) Vahekohtu otsused nii menetluse kui asja sisu kohta tehakse tema liikmete häälteenamusega.
- b) Vahekohus võib faktide tuvastamiseks võtta kõiki vajalikke meetmeid. Ühe vaidluspoolte palvel võib vahekohus soovitada vajalikke ajutisi kaitsemeetmeid.
- c) Kui käesoleva artikli alusel moodustatud kaks või enam vahekohust on hõivatud samasuguste või sarnaste juhtumite lahendamiseks, siis võivad nad üksteist teavitada faktide tuvastamiseks võetavatest meetmetest ning võtta neid võimalikult laias ulatuses arvesse.
- d) Vaidluspoolled aitavad igati kaasa menetluse tõhusale kulgemisele.
- e) Vaidluspoolte puudumine või kohtusse mitteilmumine ei takista menetluse jätkumist.
8. Kui seoses juhtumi eritingimustega vahekohus ei otsusta teisi, kannavad vaidluspoolled võrdsetes osades vahekohtu kulud, kaas arvatud kohtu liikmete töötasu. Vahekohus peab arvestust kõikide kulutuste kohta ja esitab osalistele sellekohase lõpparuande.
9. Kes tahes konventsiooniosaline, kes on vaidlusalusest teemast juriidiliselt huvitatud, sest otsus juhtumi kohta võib teda mõjutada, võib vahekohtu nõusolekul astuda protsessi.
10. a) Vahekohtu otsus peab olema põhjendatud. Otsus on lõplik ja vaidluspoolte jaoks siduv.
- b) Kui seoses otsuse tõlgendamise või täitmisega tõusetub vaidluspoolte vahel vaidlus, võib ükskõik kumb vaidluspool esitada selle lahendamiseks vahekohtule, kes otsuse

tegi, või kui viimast ei ole võimalik kätte saada, siis teisele vahekohtule, mis moodustatakse sel eesmärgil ja samal viisil kui asja lahendanud vahekohus.

Artikkel 33

Depositaarvalitsuse kohustused

Depositaarvalitsus teavitab konventsiooniosalisi ja konventsioonile allakirjutanuid:

- a) ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- ja ühinemiskirjade, mittenõustumise kohta tehtud avalduste ja konventsioonist taganemise teadete hoiulevõtmisest vastavalt artiklitele 26, 27 ja 30;
- b) kuupäevast, mil konventsioon jõustub vastavalt artiklile 29;
- c) heakskiitmisteadete kättesaamisest, ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- ja ühinemiskirjade hoiulevõtmisest ja konventsiooni muudatuste jõustumisest ning lisade ja liidete vastuvõtmisest ja muudatustest vastavalt artiklitele 15, 16, 17, 18 ja 19.

Artikkel 34

Originaaltekst

Konventsiooni originaaltekst, mis on võrdselt autentne nii prantsuse- kui inglisekeelsena, antakse hoiule Prantsuse Vabariigi valitsusele, kes saadab konventsiooniosalistele ja konventsioonile allakirjutanutele selle tõestatud koopiad ning annab ühe tõestatud koopia hoiule Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni peasekretäri juures selle registreerimiseks ja avaldamiseks vastavalt Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja artiklile 102.

ÜLALTOODU KINNITUSEKS on valitsuste nõuetekohaselt volitatud esindajad käesolevale konventsioonile alla kirjutanud.

Koostatud Pariisis kahekümne teisel septembril tuhande üheksasaja üheksakümne teisel aastal.

I LISA

MAISMAALT LÄHTUVA REOSTUSE VÄLTIMINE JA KÕRVALDAMINE*Artikkel 1*

1. Programmide ja meetmete vastuvõtmisel käesoleva lisa kohaldamiseks nõuavad konventsiooniosalised kas üksikult või ühiselt, et kasutatakse:

- parimat võimalikku tehnikat punktreostusallikate jaoks,
- parimat keskkonnapraktikat punkt- ja hajureostusallikate jaoks,

kui see on asjakohane, siis ka keskkonnasäästlikku tehnoloogiat.

2. Prioriteetide paikapanemisel programmide ja meetmete osas ning nende omaduste, ulatuse ja ajagraafikute hindamisel lähtuvad konventsiooniosalised 2. liites toodud kriteeriumitest.

3. Konventsiooniosalised võtavad õnnestustest tingitud reostuse riski vähendamiseks ennetavaid meetmeid.

4. Radioaktiivsete ainetega, sealhulgas radioaktiivsete jäätmetega, seotud programmide ja meetmete kohaldamisel võtavad konventsiooniosalised arvesse ka:

- a) muude asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonide ja ametkondade soovitusi;
- b) nende rahvusvaheliste organisatsioonide ja ametkondade poolt soovitatud järelevõtmelusi.

Artikkel 2

1. Punktreostusallikatest lähtuvaid merepiirkonda heidetavaid jäätmeid ja vette või õhku lastud heitmeid, mis jõuavad merepiirkonda ja võivad seda kahjustada, reguleeritakse rangelt konventsiooniosaliste pädevate asutuste poolt väljastatavate lubade ja määruste alusel. Selliste lubade ja määruste eesmärgiks on eelkõige komisjoni asjaomaste otsuste rakendamine, mis on asjaomaste konventsiooniosaliste jaoks siduvad.

2. Konventsiooniosalised seavad sisse regulaarse järelevalve- ja inspekteerimissüsteemi oma pädevate asutuste poolt, et hinnata vette või õhku heidetud reostust käsitlevate lubade ja määruste täitmist.

Artikkel 3

Käesolevast lisast tulenevalt on komisjoni ülesandeks muu hulgas koostada:

- a) plaanid maismaalt lähtuvate toksiliste, püsivate ja bioakumuleerivate ainete vähendamiseks ja järkjärguliseks kaotamiseks;
- b) kui see on asjakohane, siis programmid ja meetmed asulatest ning tööstuslikest, põllumajanduslikest ja muudest allikatest lähtuvate toitaineete vette pääsemise vähendamiseks.

II LISA

KAADAMISE JA PÕLETAMISE POOLT PÕHJUSTATAVA REOSTUSE VÄLTIMINE JA KÕRVALDAMINE*Artikkel 1*

Käesolev lisa ei kuulu kohaldamisele alljärgneva tahtlikule uputamisele merepiirkonda:

- a) avamererajatistelt lähtuvad jäätmed ja muu aines;
- b) avamererajatised ja avamere torujuhtmed.

Artikkel 2

Jäätmete põletamine on keelatud.

Artikkel 3

1. Mis tahes jäätmete ja muu ainese, välja arvatud käesoleva artikli punktides 2 ja 3 nimetatud jäätmed ja muu aines, kaadamine on keelatud.
2. Käesoleva artikli punktis 1 viidatud loetelu on järgmine:
 - a) süvendamisel põhjast väljatõstetud materjal;
 - b) looduslikku päritolu inertsed, tahked ja keemiliselt töötlemata geoloogilised materjalid, mille keemiliste koostisainete eraldumine merekeskkonda on ebatõenäoline;
 - c) kanalisatsioonijäätmed kuni 31. detsembrini 1998. aastal;
 - d) kalatööstustuste kalajäätmed;
 - e) laevad ja õhusõidukid kuni 31. detsembrini 2004.
3. a) Madala ja keskmise radioaktiivsuse tasemega radioaktiivsete ainete, sealhulgas radioaktiivsete jäätmete, kaadamine on keelatud.
- b) Erandina käesoleva artikli lõike 3 punktile a annavad need konventsiooniosalised, Ühendkuningriik ja Prantsusmaa, kes soovivad enda jaoks säilitada lõike 3 punktis a nimetatud erandit, kuid seda mitte enne viieteistkümneme aasta möödumist 1993. aasta 1. jaanuarist, annavad komisjonile 1997. aastal ministrite tasemel toimival koosolekul aru sammudest, mis on astunud alternatiivsete, maismaal ladustamise võimaluste uurimiseks.
- c) Kui komisjon otsustab enne nimetatud viieteistkümneme aasta lõppemist ühehäälselt lõike 3 punktis b toodud erandit jätkata, võtab komisjon konventsiooni artikli 13 kohaselt vastu otsuse keeluperioodi edasilükkamiseks kümne aasta võrra alates 2008. aasta 1. jaanuarist, misjärel peetakse ministrite tasemel uus komisjoni koosolek. Need käesoleva artikli lõike 3 punktis b nimetatud konventsiooniosalised, kes ikkagi soovivad enda jaoks säilitada lõike 3 punktis b toodud erandit, annavad ministrite tasemel peetavatel komisjoni koosolekutel, mis alates 1999. aastast toimuvad iga kahe aasta tagant, aru sellest, kuidas neil edeneb alternatiivsete maismaal ladustamise võimaluste rajamine, ning teaduslike uuringute tulemustest, mis näitavad, et mis tahes potentsiaalne kaadamistegevus ei põhjusta ohtu inimeste tervisele, kahju elusressurssidele või mere ökosüsteemidele, ei halvenda merekeskkonna puhkeotstarbeks kasutamise võimalust ega häiri muid mere õiguspäraseid kasutusviise.

Artikkel 4

1. Konventsiooniosalised tagavad, et:
 - a) ilma nende pädevate ametkondade loa või määruse ta toimu käesoleva lisa artikli 3 lõikes 2 nimetatud jäätmete või muu ainese kaadamist;
 - b) antud load ja määrused vastavad komisjoni poolt käesoleva lisa artikli 6 kohaselt vastu võetud asjakohastele kohaldatavatele kriteeriumitele, juhiste ja menetlustele;
 - c) vältimaks olukordi, kus sama kaadamistegevuse kohta on loa või määruse välja andnud rohkem kui üks konventsiooniosaline, konsulteerivad nende pädevad asutused, kui see on asjakohane, enne loa või määruse väljaandmist üksteisega.
2. Mis tahes käesoleva artikli lõike 1 alusel antud luba või määrus ei tohi lubada kaadata merre laevu ega õhusõidukeid, mis sisaldavad aineid, mis põhjustavad või võivad põhjustada ohtu inimeste tervisele, kahju elusressurssidele või mere ökosüsteemidele, halvendavad merekeskkonna puhkeotstarbeks kasutamise võimalust või häirivad muid mere õiguspäraseid kasutusviise.

3. Iga konventsiooniosaline peab arvestust käesoleva artikli lõike 1 alusel kaadatud jäätmete ja muu ainese omaduste ja koguste ning kaadamise kuupäevade, kohtade ja meetodite üle, ning annab komisjonile sellest aru.

Artikkel 5

Ilma asjakohase konventsiooniosalise pädeva ametkonna loa või määruseta ei tohi merepiirkonda heita mitte mingisugust ainet, mis pole algselt sel otstarbel kavandatud või valmistatud. Selline luba või määrus peab vastama komisjoni poolt käesoleva lisa artikli 6 kohaselt vastu võetud vastavatele kohaldatavatele kriteeriumitele, juhistele ja menetlustele. Käesolevat sätet ei saa kasutada selleks, et lubada jäätmete ja muu ainese kaadamist, mille kaadamine on käesoleva lisa teiste sätetega keelatud.

Artikkel 6

Käesoleva lisa kohaldamisel on komisjoni ülesandeks reostuse vältimise ja kõrvaldamise eesmärgil muu hulgas koostada ja võtta vastu kriteeriumid, juhised ja menetlused, mis on kohaldatavad käesoleva lisa artikli 3 lõikes 2 nimetatud jäätmete ja muu ainese kaadamisele ja artiklis 5 nimetatud ainese merepiirkonda paigutamisele.

Artikkel 7

Käesoleva lisa kaadamist puudutavad sätted ei kuulu kohaldamisele vääramatu jõu, ohtlike ilmastikuolude ja muude põhjuste korral, mis seavad ohtu inimestele või laeva või õhusõiduki ohutuse. Sellistel asjaoludel toimuv kaadamine korraldatakse viisil, mis vähendab ohtu inimestele ja mere elukeskkonnale, ning sellest teavitatakse viivitamatult komisjoni, tuues välja kõik üksikasjad kaadamise asjaolude ning kaadatud jäätmete ja muu ainese omaduste ja koguste kohta.

Artikkel 8

Konventsiooniosaline võtab nii üksikult kui asjakohaste rahvusvaheliste organisatsioonide raames vajalikke meetmeid õnnetuse tagajärjel laevade ja õhusõidukite merepiirkonda mahajätmisest tuleneva reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks. Kui nimetatud rahvusvahelised organisatsioonid ei ole asjakohaseid juhiseid andnud, peavad konventsiooniosalistele üksikult võetavad meetmed põhinema komisjoni poolt vastuvõetud juhistel.

Artikkel 9

Kui hädaolukorras olev konventsiooniosaline arvab, et jäätmeid ja muud ainet, mille kaadamine on käesoleva lisa kohaselt keelatud, ei saa maismaal utiliseerida ilma, et sellega kaasneks vastuvõetamatu oht või kahju, tuleb nimetatud konventsiooniosalisel viivitamatult konsulteerida teiste konventsiooniosalistega, et leida antud olukorras kõige vastuvõetavamad ladustamismeetodid või hävitamis- või utiliseerimisvahendid. Konventsiooniosaline teavitab komisjoni nimetatud konsultatsiooni järel võetud meetmetest. Konventsiooniosalistel töötavad üksteist sellistes olukordades abistada.

Artikkel 10

1. Iga konventsiooniosaline tagab käesoleva lisa sätete täitmise:

- a) oma territooriumil registreeritud laevade ja õhusõidukite poolt;
- b) laevade ja õhusõidukite poolt, mis laadivad tema territooriumil jäätmeid või muid aineid, mida on plaanis kaadata või põletada;
- c) laevade ja õhusõidukite poolt, mis arvatakse olevat seotud kaadamise või põletamisega, mis toimub konventsiooniosalise sisevetes või territoriaalmeres või rannikuäärse riigi jurisdiktsiooni alla jääva territoriaalmeres lähedal paiknevas või sellega külgnevas meres rahvusvahelise õiguse poolt ettenähtud ulatuses.

2. Iga konventsiooniosaline annab oma mereinspektsiooni laevadele ja õhusõidukitele ja teistele asjakohastele talitustele korralduse teavitada oma ametkondi merepiirkonnas toimunud õnnetustest ja seal valitsevatest tingimustest, mis võivad anda alust kahtlustele, et on toimunud või peagi toimub käesoleva lisa sätetega vastuolus olev kaadamine. Iga konventsiooniosaline, kelle ametkond saab vastava teate, teavitab, kui ta peab seda asjakohaseks, sellest teisi asjassepuutuvaid konventsiooniosalisi.

3. Mitte ükski käesoleva lisa säte ei piira teatud laevade rahvusvahelisest õigusest tulenevat suveräänset immuuniteeti.

III LISA

AVAMERELT TULENEVA REOSTUSE VÄLTIMINE JA KÕRVALDAMINE

Artikkel 1

Käesolev lisa ei kuulu kohaldamisele alljärgneva tahtlikule kaadamisele merepiirkonda:

- a) laevadelt ja õhusõidukitelt tulenevad jäätmed ja muu aines;
- b) laevad ja õhusõidukid.

Artikkel 2

1. Programmide ja meetmete vastuvõtmisel käesoleva lisa kohaldamiseks nõuavad konventsiooniosalised kas üksikult või ühiselt, et kasutataks:

- a) parimat võimalikku tehnikat;
- b) parimat keskkonnapraktikat;

kui see on asjakohane, siis ka keskkonnasäästlikku tehnoloogiat.

2. Prioriteetide paikapanemisel programmide ja meetmete osas ning nende omaduste, ulatuse ja ajagraafikute hindamisel lähtuvad konventsiooniosalised 2. liites toodud kriteeriumitest.

Artikkel 3

1. Igasugune jäätmete ja muu ainese merreheitmine avamererajatistelt on keelatud.
2. Antud keeld ei hõlma avamere saasteallikatelt lähtuvaid jäätmeid ja heitmeid.

Artikkel 4

1. Avamere saasteallikatelt lähtuvate ainete, mis võivad jõuda merepiirkonda ja seda kahjustada, kasutamist või kaadamist tuleb rangelt reguleerida konventsiooniosaliste pädevate asutuste poolt väljastatavate lubade ja määruste alusel. Selliste lubade ja määruste eesmärgiks on eelkõige konventsiooni alusel vastu võetud asjakohaste kohaldatavate otsuste, soovitude ja kõikide muude kokkulepete rakendamine.

2. Konventsiooniosaliste pädevad asutused seavad sisse järelevalve- ja inspekteerimissüsteemi, et hinnata lubade ja määruste täitmist nagu on ette nähtud käesoleva lisa artikli 4 lõikes 1.

Artikkel 5

1. Mittekasutatavaid avamererajatisi ja avamere torujuhtmeid ei ole lubatud kaadata, samuti ei ole lubatud mittekasutatavaid avamererajatisi osaliselt ega täielikult merepiirkonda maha jätta ilma asjaomase konventsiooniosalise pädeva asutuse poolt väljastatud loata, mille andmine otsustatakse iga juhtumi korral eraldi. Konventsiooniosalised tagavad, et nende pädevad asutused rakendavad selliste lubade andmisel asjakohaseid kohaldatavaid otsuseid, soovitusi ja kõiki muid konventsiooni alusel vastu võetud kokkuleppeid.

2. Ühtegi sellist luba ei anta välja, kui mittekasutatav avamererajatis või avamere torujuhe sisaldab aineid, mis põhjustavad või võivad põhjustada ohtu inimeste tervisele, kahju elusressurssidele või mere ökosüsteemidele, halvendavad merekeskkonna puhkeotstarbeks kasutamise võimalust või häirivad muid mere õiguspäraseid kasutusviise.

3. Iga konventsiooniosaline, kes soovib võtta vastu otsust loa andmiseks sellise mittekasutatava avamererajatisi või avamere torujuhtme kaadamiseks, mis on merepiirkonda paigutatud hiljem kui 1. jaanuaril 1998. aastal, teavitab komisjoni vahendusel konventsiooniosalisi sellise kaadamisega nõustumise põhjustest, et võimaldada konsultatsiooni.

4. Iga konventsiooniosaline peab arvestust oma kaadatud mittekasutatavate avamererajatiste ja avamere torujuhtmete ning paigale jäetud mittekasutatavate avamererajatiste üle vastavalt kaesoleva artikli sätetele ning kaadamise kuupäevade, kohtade ja meetodite üle ning annab komisjonile sellest aru.

Artikkel 6

Kaesoleva lisa artiklid 3 ja 5 ei kuulu kohaldamisele vääramatu jõu, ohtlike ilmastikuolude ja muude põhjuste korral, mis seavad ohtu inimelud või avamererajatise ohutuse. Sellistel asjaoludel toimuv kaadamine korraldatakse viisil, mis vähendab ohtu inimeludele ja mere elukeskkonnale, ning sellest teavitatakse viivitamatult komisjoni, tuues välja kõik üksikasjad kaadamise asjaolude ning kaadatud ainese omaduste ja koguste kohta.

Artikkel 7

Konventsiooniosalised võtavad nii üksikult kui asjakohaste rahvusvaheliste organisatsioonide raames vajalikke meetmeid õnnetuse tagajärjel avamererajatiste merepiirkonda mahajätmisest tuleneva reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks. Kui nimetatud rahvusvahelised organisatsioonid ei ole asjakohaseid juhiseid andnud, peavad konventsiooniosaliste üksikult võetavad meetmed põhinema komisjoni poolt vastuvõetud juhistel.

Artikkel 8

Ilma vastava konventsiooniosalise pädeva ametkonna loa või määruseta ei tohi merepiirkonda jätta mitte mingisuguseid mittekasutatavaid avamererajatise ega avamere torujuhtmeid, mis pole algselt sel otstarbel kavandatud või valmistatud. Selline luba või määrus peab vastama komisjoni poolt kaesoleva lisa artikli 10 punkti d kohaselt vastu võetud kohaldatavatele kriteeriumitele, juhistele ja menetlustele. Kaesolevat sätet ei saa kasutada selleks, et lubada mittekasutatavate avamererajatiste või avamere torujuhtmete kaadamist, mille kaadamine on kaesoleva lisa teiste sätetega vastuolus.

Artikkel 9

1. Iga konventsiooniosaline annab oma mereinspektiooni laevadele ja õhusõidukitele ja teistele asjaomastele talitustele korralduse teavitada oma ametkondi merepiirkonnas toimunud õnnetustest ja seal valitsevatest tingimustest, mis võivad anda alust kahtlustele, et on toimunud või peagi toimub kaesoleva lisa sätete rikkumine. Iga konventsiooniosaline, kelle ametkond saab vastava teate, teavitab, kui ta peab seda asjakohaseks, sellest teisi asjassepuutuvaid konventsiooniosalisi.

2. Mitte ükski kaesoleva lisa säte ei piira teatud laevade rahvusvahelisest õigusest tulenevat suveräänset immuniteti.

Artikkel 10

Kaesolevast lisast tulenevalt on komisjoni ülesandeks muu hulgas:

- a) koguda teavet avameregevuste puhul kasutatavate ainete kohta ja leppida kaesoleva teabe põhjal kokku ainete nimekirjad kaesoleva lisa artikli 4 lõike 1 kohaldamiseks;
- b) koostada nimekiri ainetest, mis on toksilised, püsivad ja bioakumuleeruvad ning koostada plaanid nende avamererajatistel kasutamise ja avamererajatistelt merre heitmise vähendamiseks ja järkjärguliseks lõpetamiseks;
- c) koostada kriteeriumid, juhised ja menetlused mittekasutatavate avamererajatiste ja avamere torujuhtmete uputamiseks ja mittekasutatavate avamererajatiste merepiirkonda jätmisest tuleneva reostuse vältimiseks ja kõrvaldamiseks;
- d) koostada kriteeriumid, juhised ja menetlused kaesoleva lisa artiklis 8 viidatud mittekasutatavate avamererajatiste ja mittekasutatavate avamere torujuhtmete merepiirkonda jätmise kohta, et vältida ja kõrvaldada reostust.

IV LISA

MEREKESKKONNA KVALITEEDI HINDAMINE*Artikkel 1*

1. Käesoleva lisa mõistes tähendab "järelevalve" järgneva regulaarset mõõtmist:
 - a) merekeskkonna ja iga selle osise, st vee, setete ja bioota kvaliteedi mõõtmist;
 - b) tegevuste või looduslike ja inimtekkeliste heitmete mõõtmist, mis võivad mõjutada merekeskkonna kvaliteeti;
 - c) selliste tegevuste ja heitmete mõjude mõõtmist.
2. Järelevalvet võib teostada kas konventsiooni järgimise tagamise, reeglipärasuste ja tendentside kindlakstegemise või teadustegevuse eesmärgil.

Artikkel 2

Käesolevast lisast tulenevalt konventsiooniosalised:

- a) teevad koostööd järelevalveprogrammide elluviimisel ja esitavad tulemuseks saadud andmed komisjonile;
- b) täidavad kvaliteeditagamise nõudeid ja osalevad interkalibreerimises;
- c) kasutavad ja arendavad kas üksikult või eelistatult ühiselt muid nõuetekohaselt valideeritud teaduslikke hindamisvahendeid nagu modelleerimine, kaugseire ja progressiivsed riskianalüüsi strateegiad;
- d) viivad kas üksikult või eelistatavalt ühiselt läbi teadustegevust, mida peetakse vajalikuks merekeskkonna kvaliteedi hindamise seisukohalt, ja suurendavad teavet ja teaduslikku arusaama merekeskkonnast, eelkõige mis puudutab heidete, kontsentratsioonide ja mõjude vahelisi seoseid;
- e) võtavad arvesse teaduse arengut, mida peetakse sellise hinnangu andmise juures kasulikuks, ja mis on saavutatud teistes riikides kas üksikute teadlaste või teadusasutuste initsiatiivil, riiklike või rahvusvaheliste uurimisprogrammide raames või Euroopa Majandusühenduse või muude piirkondlike majandusintegratsiooni organisatsioonide egiidi all.

Artikkel 3

Käesoleva lisa kohaldamiseks on komisjoni ülesandeks muu hulgas:

- a) määratleda ja rakendada järelevalve ja hinnangutega seotud teadustegevuse koostööprogramme, koostada tegevusjuhised, millest mainitud koostööprogrammides osalejad saaksid juhinduda, ja kinnitada programmide tulemuste esitamine ja tõlgendamine;
 - b) anda hinnanguid, võttes arvesse asjakohase järelevalve ja teadustegevuse tulemusi ning konventsiooni teiste lisade kohaselt merekeskkonda heidetavate ainete ja energia kohta esitatavaid andmeid ning muud asjakohast teavet;
 - c) paluda vajaduse korral pädevatelt piirkondlikelt organisatsioonidelt ja muudelt pädevatelt rahvusvahelistelt organisatsioonidelt ja pädevatelt ametiasutustelt nõuandeid või teenuseid, et võtta kasutusele teadusuuringute uusimaid tulemusi;
 - d) teha merekeskkonna kvaliteedi seisundi hindamisel koostööd pädevate piirkondlike organisatsioonide ja muude pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega.
-

1. liide

Konventsiooni artikli 2 lõike 3 punkti b alapunkti i nimetatud praktikate ja tehnikate määramise kriteeriumid*Parim võimalik tehnika*

1. Parima võimaliku tehnika kasutamine rõhutab jäätmevaba tehnoloogia kasutamist, kui see on võimalik.
2. Mõiste "parim võimalik tehnika" tähendab protsesside, seadmete ja töömeetodite kõige uuemat arengufaasi (tehnikataset), mis näitab kindla meetme praktilist sobivust reostuse, heitkoguste ja jäätmete piiramiseks. Et määrata kindlaks, kas protsessid, seadmed ja töömeetod kujutavad endast parimat võimalikku tehnikat üldiselt või üksikjuhtudel, tuleb eriti võtta arvesse järgmist:
 - a) võrreldavaid protsesse, seadmeid ja töömeetodeid, mida on hiljuti õnnestunud katsetatud;
 - b) tehnoloogilisi uuendusi ja muutusi teaduslikes arusaamades ja teabes;
 - c) selliste tehnikate majanduslikku teostatavust;
 - d) nii uute kui olemasolevate seadmestike paigaldamise ajalisi piire;
 - e) heitmete laadi ja hulka.
3. Seepärast on arusaadav, et see, kas teatud protsess on parim võimalik tehnika või mitte, oleneb tehnika muutumisest ajas ning majanduslikest ja sotsiaalsetest teguritest, samuti teaduslike arusaamade ja teabe muutumisest.
4. Kui parima võimaliku tehnika kasutamisest tulenev reostuse ja heitkoguste vähenemine ei vii keskkonna seisukohast vastuvõetavate tulemusteni, tuleb kohaldada lisameetmeid.
5. Mõiste "tehnikad" hõlmab nii kasutatavat tehnoloogiat kui ka seadmestike projekteerimise, ehitamise, hooldamise, töötamise ja demonteerimise viisi.

Parim keskkonnapraktika

6. Mõiste "parim keskkonnapraktika" tähendab kõige asjakohasemate keskkonnakaitse meetmete ja strateegiate kombinatsiooni kohaldamist. Üksikjuhtudel valikute tegemisel tuleks arvestada vähemalt järgneva, tähtsuse järjekorras antud meetmete loeteluga:
 - a) avalikkuse ja kasutajate teavitamine ja õpetamine teatud tegevuste ja toodete valiku kohta ning nende kasutamise ja kasutusest kõrvaldamisest tulenevate keskkonnamõjude kohta;
 - b) hea keskkonnapraktika arendamine ja rakendamine toote kogu olemasolu ajal;
 - c) kohustuslik tootetähiste kasutamine, mis teavitab kasutajat toote ja selle kasutuse ning kasutusest kõrvaldamisega seotud keskkonnaohtudest;
 - d) ressursside, sealhulgas energia, säästlik kasutamine;
 - e) avalikud jäätmete kogumise ja kõrvaldamise süsteemid;
 - f) ohtlike ainete ja toodete kasutamise ja ohtlike jäätmete tekitamise vältimine;
 - g) ringlussevõtt, taaskasutus ja korduskasutamine;
 - h) majandusmeetmete rakendamine tegevuste, toodete ja tootegruppide puhul;
 - i) piiranguid ja keelde sisaldava litsentseerimissüsteemi kehtestamine.
7. Et määrata kindlaks, milline meetmete kombinatsioon sisaldab üldiselt või üksikjuhtudel parimat keskkonnapraktikat, tuleb erilist tähelepanu pöörata järgnevale:
 - a) keskkonnaohud, mis tulenevad toodetest ning toodete tootmisest, kasutamisest ja kasutusest kõrvaldamisest;

- b) asendamine vähem saastavate protsesside või ainetega;
 - c) kasutusulatus;
 - d) asendusmaterjalide või -tegevuste võimalik kasu või kahju keskkonnale;
 - e) uuendused ja muutused teaduslikes arusaamades ja teabes;
 - f) rakendamise ajalised piirangud;
 - g) sotsiaalsed ja majanduslikud mõjud.
8. Seepärast on arusaadav, et parim keskkonnapraktika teatud saasteallika jaoks on tehnika muutumisest ajas ning majanduslikest ja sotsiaalsetest teguritest, samuti teaduslike arusaamade ja teabe muutumisest ajas.
9. Kui parima keskkonnapraktika kasutamisest tulenev heitmete vähenemine ei vii keskkonna seisukohast vastuvõetavate tulemusteni, tuleb kohaldada lisameetmeid ja parima keskkonnapraktika mõiste uuesti määratleda.
-

2. liide

I lisa artikli 1 lõikes 2 ja III lisa artikli 2 lõikes 2 nimetatud kriteeriumid

1. Prioriteetide paikapanemisel programmide ja meetmete osas ning nende omaduste, ulatuse ja ajagraafikute hindamisel lähtuvad konventsiooniosalised alljärgnevatest kriteeriumidest:
 - a) püsivus;
 - b) toksilisus ja muud mürgised omadused;
 - c) bioakumuleeruvus;
 - d) radioaktiivsus;
 - e) mõõdetud sisalduse või (kui mõõtmistulemused pole veel kättesaadavad) arvutussisalduse ja mõõdetud mittetoimiva sisalduse vaheline suhtarv;
 - f) inimtekkeline eutrofeerumisrisk;
 - g) piiriülene tähtsus;
 - h) ebasoovitavate muutuste risk mere ökosüsteemis ning mõjude tagasipöördumatus ja kestvus;
 - i) mereandide korjamise või muude mere õiguspäraste kasutusviiside häirimine;
 - j) mõjud inimese poolt tarbitavate meresaaduste maitsele ja/või lõhnale või mõjud merekeskkonnas vee lõhnale, värvile, läbipaistvusele või teistele omadustele;
 - k) jaotusmuster (nt kogused, kasutamismuster ja võimalus merekeskkonda jõuda);
 - l) keskkonna kvaliteedieesmärkide mittetäitmine.
 2. Antud kriteeriumid ei ole konkreetsete ainete või ainegruppide puhul tingimata võrdse tähtsusega.
 3. Ülaltoodud kriteeriumid näitavad, et ainete hulka, mille suhtes tuleb kohaldada programme ja meetmeid, kuuluvad:
 - a) raskemetallid ja nende ühendid;
 - b) halogeenorgaanilised ühendid (ja ained, mis võivad merekeskkonnas selliseid ühendeid moodustada);
 - c) orgaanilised fosfori- ja räniühendid;
 - d) biotsiidid, näiteks pestitsiidid, fungitsiidid, herbitsiidid, putukamürgid, limatõrjevahendid ja kemikaalid, mida muu hulgas tarvitatakse puu, puidu, puidutselluloosi, tselluloosi, paberi, nahkade ja tekstiili säilitamiseks;
 - e) naftapõhised õlid ja süsivesinikud;
 - f) lämmastiku- ja fosforiühendid;
 - g) radioaktiivsed ained, sealhulgas radioaktiivsed jäätmed;
 - h) püsivad sünteetilised materjalid, mis võivad hõljuda vee pinnal, vee sees või vajuda põhja.
-